

سپیده سرخ

سپیده ها همه در چشم خاطر،
همرنگ موج سرکش خونند.
من در طلوع هر سپیده،
فواره های خون سرخ رفیقانم را،
بر ساحل سیاه افق،
در شط جاری تاریخ،
خیزاب دیده ام.

سپیده ها در خاطر نگاه من،
میعاد عاشقانه مرگند.
من هر سپیده دم،
فریاد سرخ رفیقی را،
در شط جاری خون،
غرق دیده ام.

من!
در رشته توالی سپیده ها
اما!
همراه مرگ سرخ رفیقانم،
تصویر هستن انسان،
منشور رستن انسان را
نیز،
بر ذهن روشن تاریخ،
نقش دیده ام.

من هر سپیده دم،
در مرگ هر رفیق،
در مرگ هر تکاور سرخ،
هنگام آتش دشمن،
عزم مصمم یک ارتش،
یک ارتش عظیم جهانی را،
بر انهدام هستن سرمایه،
بر آفرینش جهانی نو،
جزم دیده ام.